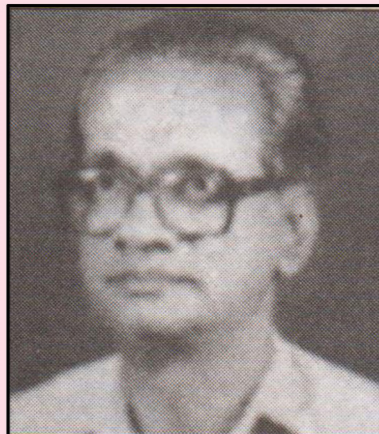

അശ്താരയിലെ വാനമ്പാടി

പ്രൊഫ. മാത്യു ഉലകംതറ

അശ്താരയിലെ വാനമ്പാടി

പ്രൊഫ. മാത്യു ഉലകംതറ

ദിവ്യബലിയുൾപ്പെടെയുള്ള ആരാധനക്രമങ്ങളെല്ലാം മാതൃഭാഷയിലാക്കാനുള്ള പരിശ്രമം സഭാനവീകരണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമെന്നനിലയിൽ ലോകമെമ്പാടും ത്വരിതഗതിയിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തിരുക്കർമ്മങ്ങളിൽ വെറും പ്രേക്ഷകരോ ശ്രോതാക്കളോ ആയി ദൂരത്തു നിൽക്കാതെ ദൈവജനം മുഴുവൻ അതിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാകണമെന്നതാണ് ഈ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ മുഖ്യോദ്ദേശ്യം. റീത്തുകളുടെ വ്യക്തിത്വം നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് പ്രാർത്ഥനാക്രമങ്ങൾ മാതൃഭാഷയിലാക്കുന്നതെങ്കിലും ഓരോ ദേശത്തേയും ജനങ്ങളുടെ സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യത്തിനും ചിന്താശൈലിക്കും ഇണങ്ങുന്നവിധത്തിൽ അവയുടെ വിവർത്തനം സാധിക്കണമെന്നും അതിനാവശ്യമായ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെല്ലാം വിവർത്തനത്തിൽ സ്വീകരിക്കാമെന്നുമാണ് സഭയുടെ നയം. ഏതൊരു പുതിയ ചുവടുവെയ്പിനുമെന്നപോലെ ഈ ഭാഷാന്തരീകരണ സംരംഭത്തിനും വളരെയേറെ എതിർപ്പുകളെ നേരിടേണ്ടി വന്നു, എല്ലാ ദിക്കിലും. ചൊല്ലി പരിചയിച്ച ഭാഷയൊന്നു മാറി നോക്കാനൊരുക്കമില്ലാത്തവരായിരുന്നു എതിർപ്പുകാരിലൊരു വിഭാഗം. ദിവ്യകർമ്മങ്ങളുടെ നിഗൂഢഗഹനത നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുമെന്നും മറ്റും അവർ തടസ്സവാദങ്ങളുനയിച്ചു. പ്രാദേശിക ഭാഷയിലാക്കിയാൽത്തന്നെ മൂലകൃതികളുടെ വാക്യഘടനയും അർത്ഥസൂചനകളും, പദസംഖ്യപോലും മാറ്റിക്കൂടെന്നായിരുന്നു വേറെ ചിലരുടെ നിർബന്ധം. ഇതുമൂലം മലയാളപരിഭാഷ സുറിയാനി പ്രാർത്ഥനകളുടേയും ലത്തീൻ പ്രാർത്ഥനകളുടേയും മറ്റും വികൃതമായ ഒരു മുഖംമൂടിയായിത്തീരുമെന്നല്ലാതെ മലയാളികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള മലയാള പ്രാർത്ഥനകളുണ്ടാവുകയില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ ഗതികേടും നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനാ വിവർത്തനങ്ങളുടെ പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ നാം വളരെയേറെ സഹിച്ചു. ഇപ്പോഴുമതങ്ങു തീർത്തുമാറിയെന്നു പറയാറായിട്ടില്ല. പ്രാർത്ഥന

യുടെ ഭാഷ പ്രൗഢോജ്വലമായിരിക്കണമെന്നും സംസ്കൃതപദബഹുലമായിരിക്കണമെന്നുംകൂടി ചിലർ വാദിക്കാതിരുന്നില്ല. അതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളും അങ്ങിങ്ങി അടിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ട്. ഇത്തരം വൈഷമ്യങ്ങളുടെയിടയിൽക്കൂടി പ്രാർത്ഥനാക്രമപരിഷ്കാരങ്ങൾ ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് സീറോ മലബാർ ലിറ്റർജിക്കമ്മിറ്റിയിൽ ഫാ. ആബേൽ സി.എം.ഐ.യുടെ പേരുകൂടി ചേർക്കപ്പെട്ടത്. അതു സിറിയൻ റീത്തിലെ മലയാള പ്രാർത്ഥനകളുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഭാഗ്യപൂർണ്ണമായ ഒരു വഴിത്തിരിവായിരുന്നു.

കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങളിൽ പലർക്കും പദ്യരചന അത്ര സുഗമമല്ലാത്തതിനാലായിരിക്കാം മരിച്ചവർക്കായുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും മറ്റും പദ്യത്തിലാക്കുന്ന ജോലിയാണ് ആദ്യം അദ്ദേഹത്തിലർപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. അടുത്തകാലംവരെ നമ്മുടെ ദേവാലയകർമ്മങ്ങൾ ഗാനദരിദ്രമായിരുന്നുവെന്ന വസ്തുത ഇവിടെ എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ട്. ഭാഷാശുദ്ധിയോ ഗാനഭംഗിയോ അധികമില്ലാത്ത ഗാനങ്ങളായിരുന്നു ഉപയോഗത്തിലിരുന്നവയിൽ മിക്കവയും. ശ്രീ. വർഗ്ഗീസ് മാളിയേക്കൽ, ഫാ. ജേക്കബ് കല്ലറയ്ക്കൽ മുതലായവരുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കപ്പെടേണ്ടവയാണെങ്കിലും കാലംകൊണ്ടു നിറംമങ്ങുകയും അന്യരംഗങ്ങളനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചലച്ചിത്രഗാനങ്ങളുടെ രീതിയിലാണ് അവരുടെ പല നൂതനഗാനങ്ങളും രചിക്കപ്പെട്ടതെന്നൊരു ന്യൂനത അവയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഫാ. ആബേലിന്റെ തിരുക്കർമ്മ വിവർത്തനങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭക്തിഗാനചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിതന്നെ ഒന്നു തിരിച്ചുവിട്ടുവെന്നു പറയാം. പൗരസ്ത്യഗാനശൈലിക്കിണ

ങ്ങുന്ന സുറിയാനി രീതികളും അവയോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്ന മലയാള ഗാനരീതികളും തെരഞ്ഞെടുത്തു പാടിപ്പഴുകിയ നാവുകൾക്കും കേട്ടു നിൽക്കുന്ന ചെവികൾക്കും ഒപ്പം രുചിക്കുന്ന ഗാനങ്ങൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചു. മരിച്ചവർക്കായുള്ള കർമ്മങ്ങൾ വളരെവേഗം ജനങ്ങളുടെ നാവുകളിൽ തത്തിക്കളിക്കാൻ തുടങ്ങി.

മഹിമയൊടന്തിമ വിധിനാളിൽ
കർത്താവേ, നീയണയുമ്പോൾ
കരുണയോടെന്നെ നിറുത്തണമേ
നല്ലവരൊത്തു വലംഭാഗേ.

അകൃത്രിമസുന്ദരമായ ഇത്തരം പ്രാർത്ഥനകൾ പദ്യ വിരോധികളുടെ ഹൃദയത്തിൽപ്പോലും തറച്ച്, നാവിലൂടെ വഴിഞ്ഞൊഴുകാൻ തുടങ്ങി.

മങ്ങിയൊരന്തി വെളിച്ചത്തിൽ
ചെന്തീപോലൊരു മാലാഖ,
വിണ്ണിൽ നിന്നെൻ മരണത്തിൻ
സന്ദേശവുമായ് വന്നരികിൽ.

ആ മാലാഖയുടെ വരവിൽ പലരുടേയും കണ്ണുകളെണ്ണി. ഒരനുഗൃഹീതകവിക്ക് മാത്രമേ കറകളഞ്ഞ മലയാളശൈലിയിൽ ഈ സജീവചിത്രം വരച്ചുവയ്ക്കാൻ കഴിയൂ. ഇതിനൊരു സുറിയാനിമൂലമുണ്ടോ എന്നെനിക്കറിവില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ മൂലകവി അല്പം ലജ്ജിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഇതു മലയാളിയായ ഒരു ഭക്തകവിയുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നതും മലയാളികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അലിഞ്ഞുപേരുന്നതുമായ ശുദ്ധമലയാളകവിതയാണ്.

അന്തിമദിവസമടുക്കുമ്പോൾ
അംബരമിളകി വിറയ്ക്കുമ്പോൾ
വെളിവിൻ കതിരുകൾ മാഞ്ഞടിയും
കരിനിഴൽ തിങ്ങിവളർന്നുയരും.
കതിരോൻ മങ്ങിപ്പൊലിയുന്നു
പനിമതിയിരുളിൽ താഴുന്നു
താരകൾ വീണുനൂറുങ്ങുന്നു
പാരിടമൊന്നായുരുകുന്നു.

ഇങ്ങനെ ഭാഷാകവിയുടെ ശക്തിയും ചൈതന്യവും തുടിക്കുന്ന എത്ര ഭാഗങ്ങൾ വേണമെങ്കിലും മരിച്ചവരുടെ തിരുകർമ്മങ്ങളിൽനിന്നെടുത്തു കാണിക്കാം.

പദ്യരചനയിലുണ്ടായ ഈ വിജയം നിമിത്തം ദിവ്യബലിയുടെ ഗദ്യവിവർത്തനത്തിനും ഫാ. ആബേൽ നിയോഗിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായെങ്കിലും അവിടെയദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടത്ര സാതന്ത്ര്യം വിനിയോഗിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇത്തരം സംരംഭങ്ങളിൽ അതു സാഭാവികമാണ്. മൂലകൃതികളെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ മങ്ങുകയും ഗദ്യരചന കുറെ വൈദഗ്ദ്ധ്യം ആവശ്യമുള്ള സംഗതിയാണെന്നു ബോധ്യംവരികയും ചെയ്യുന്നകാലം വളരെ ദൂരെയല്ല. ഫാ. ആബേലിന്റെ ലളിതവും ഋജുവുമായ ഗദ്യവിവർത്തനമാർഗ്ഗം അന്നു കൂടുതൽ അഭികാമ്യമായിക്കരുതപ്പെടും. ഏതായാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹകരണവും നിരന്തരശ്രമവും ദിവ്യബലിയുടെ വിവർത്തനത്തിൽ കൂടുതൽ തെളിമ പരത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ആശ്വാസപ്രദമാണ്.

ഫാ. ആബേലിന്റെ ഗദ്യവിവർത്തനങ്ങൾക്കു മാതൃകയായി എടുത്തുകാട്ടാവുന്നവയാണ്, കാനോന നമസ്കാരത്തിലെ സങ്കീർത്തന ഭാഗങ്ങൾ. ജനുസലോ ബൈബിൾ വിവർത്തകർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ വെറും ഗദ്യത്തിനു വഴങ്ങാത്തതും പദ്യാത്മകമായ ഒരു താളലയത്തോടെ വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതുമാണ് ദാവീദിന്റെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ. ഈ വസ്തുത തികച്ചും മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചത്.

"കർത്താവേ അങ്ങേ കൂടാരത്തിൽ ആരു വസിക്കും?
അങ്ങേ വിശുദ്ധനഗരിയിൽ ആരു വിശ്രമിക്കും?"

കറകൂടാതെ ജീവിക്കുന്നവനും,
നീതിപ്രവർത്തിക്കുന്നവനും:

kala bhavan studios ltd

അശ്താരയിലെ വാനമംഗലം

കലാവേദൻ 2000

ഹൃദയത്തിൽ സത്യമുള്ളവനും നാവുകൊണ്ടു ദ്രോഹിക്കാത്തവനും:
15-ാം സങ്കീർത്തനം/P16

സഹോദരനോടു തിന്മചെയ്യാത്തവനും അയൽക്കാ രനെതിരായ പ്രേരണയ്ക്കു വഴങ്ങാത്തവനും: ദുഷ്ട നോടു കൂട്ടുചേരാത്തവനും, ദൈവഭക്തനെ മാനി ക്കുന്നവനും: സത്യപ്രതിജ്ഞ ലംഘിക്കാത്തവനും, അന്യായപ്പലിശ വാങ്ങാത്തവനും, നിരപരാധിക്കെ തിരായി കൈക്കൂലി സ്വീകരിക്കാത്തവനും: ഇങ്ങനെ യുള്ളവൻ നീതിമാനാകുന്നു, അവൻ ഒരിക്കലും നശിക്കയില്ല!' ഫാ. ആബേലിന്റെ ഈ വിവർത്തനം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. താഴെക്കാണുന്ന ഭാഗങ്ങൾകൂടി നോക്കുക.

"ആകാശം ദൈവമഹത്വത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. നഭോമണ്ഡലം അവിടുത്തെ കൈവിരുതു കാണി ക്കുന്നു. പകൽ പകലിനോടു സംസാരിക്കുകയും രാത്രി രാത്രിയെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വാക്കോ പ്രസംഗമോ ഇല്ല, ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുമില്ല. എങ്കിലും ഭൂമിയുടെ എല്ലാ ഭാഗത്തും അവയുടെ സ്വരം എത്തിക്കഴിഞ്ഞു.'

"അവിടുന്ന് സൂര്യൻ ഒരു കൂടാരം പണിതിരിക്കുന്നു, മണവറയിൽനിന്നു മണവാളൻ എന്നപോലെ അവിടെനിന്നു സൂര്യൻ പുറത്തു വരുന്നു. ഒരു മല്ലന്റെ പ്രസന്നതയോടെ സൂര്യൻ ഓട്ടത്തിനു തയ്യാറാവുന്നു. ആകാശത്തിന്റെ ഒരറ്റത്ത് അതുദിക്കുന്നു. മറ്റേ അറ്റത്ത് അതിനു ശയ്യവിരിച്ചിരിക്കുന്നു.'

ഇതു മലയാളത്തിൽ നൂതനമായെഴുതപ്പെട്ട ഗദ്യക വിതപോലെ സരളവും സുന്ദരവുമായിട്ടുണ്ടെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കും. വലിയ വാക്കുകളില്ല. വിവർത്ത നത്തിന്റെ വളച്ചുകെട്ടുകളില്ല. ഇതൊരു കവിയുടെ ഗദ്യമാണ്-ദാവീദിന്റെ ഹൃദയംകണ്ട ഒരു മലയാളക വിയുടെ.

എന്നാൽ പദ്യരചനയിൽ തന്നെയാണു ഫാ. ആബേ ലിന്റെ കരവിരുതു മുഴുവനും തെളിഞ്ഞു വിളങ്ങു ന്നത്.

"പുലരിയിൽ നിദ്രയുണർന്നങ്ങേ പാവനസന്നിധിയണയുന്നു: കർത്താവേ, നിൻകരുണയ്ക്കായ് നന്ദി പറഞ്ഞു നമിക്കുന്നു'

എന്നാരംഭിക്കുന്ന പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന മുതൽ കൂട്ടിക ുടെ നാവിൽ നൃത്തം ചെയ്തു തുടങ്ങിയിരി ക്കുന്നു. എവിടെനിന്നുദ്ധരിക്കണമെന്നു മാത്രമേ ഒരാസവാദകനു സംശയമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. മാതാ വിന്റെ തിരുനാൾ കർമ്മങ്ങളിൽനിന്നുദ്ധരിക്കുന്ന പക്ഷം

വിണ്ണിൻ താരകമേ, വിരിയും മലരേ നീ മുഴുവനുമഴകല്ലോ

എന്ന് ഈ കവിതയെക്കുറിച്ചു പറയേണ്ടിവരും. കൂദാശക്രമങ്ങളിൽ സ്നൈഹ്യലേപനത്തിന്റെ ഗാന മാണു താഴെയുദ്ധരിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശാ സിക്കാൻ വിഷമം തോന്നും.

"സ്വർഗ്ഗവാതിൽ തുറന്നു ഭൂമിയിൽ നിർഗ്ഗളിക്കും പ്രകാശമേ അന്ധകാര വിരിപ്പുമാറ്റിടും ചന്തമേരുന്ന ദീപമേ കേഴുമാന്മാവിലാശവീശുന്ന മോഹനദിവ്യഗാനമേ.'

ഇതു ചങ്ങമ്പുഴയുടെയോ, ഇടപ്പള്ളിയുടെയോ ഒരു കവിതയിൽ നിന്നുദ്ധരിച്ചതാണെന്നേ തോന്നൂ. വിദ്യുതി, ഓശാനന്തായർ, പെസഹാവ്യാഴം, ദുഃഖവെ ളളിയാഴ്ച ഈ ദിവസങ്ങളിലെ ഗാനങ്ങളുടെ മാസ്മരശക്തി ഇതിനകം നാം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ താണ്. നൈസർഗ്ഗിക വികാരങ്ങളുടെ കൃലക്ഷ്യപ്ര വാഹമാണു കവിതയെങ്കിൽ ദുഃഖവെള്ളിയാ

ഴ്ചത്തെ തിരുകർമ്മങ്ങളുടെ അവസാനത്തിലുള്ള ഗാനം അത്യന്തമ കവിതകളുടെ മുന്നിൽ തലയുയർത്തി നില്ക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

ഗാഗുൽത്താമലയിൽ നിന്നും
വിലാപത്തിൻ മറ്റൊലി കേൾപ്പൂ;
"ഏവമെന്നെ ക്രൂശിലേറ്റുവാൻ
അപരാധമെന്തു ഞാൻ ചെയ്തു?"

ഹൃദയമുള്ളവരെയെല്ലാം വികാരതരളിതരാക്കുന്ന ഈ ഒരൊറ്റ ഗാനം മതി ഫാ. ആബേലിന്റെ കവനവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിനു കീർത്തിമുദ്രനേടിക്കൊടുക്കാൻ. ഒടുവിൽ "കുരിശേ മനോജ്ഞവൃക്ഷമേ' എന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ ശ്രോതാക്കളുടെ ആത്മാക്കളെയുംകൊണ്ട് കവി മേലോട്ടുയരുകയാണ്. ഈ ഹൃദയസംവാദം തന്നെയാണല്ലോ കവിത്വത്തിന്റെ വിജയമാനദണ്ഡം.

പൂർവ്വാപരക്രമം തെറ്റിച്ചുകൊണ്ടാണെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമഫലങ്ങളെ ഒന്നക്കമിട്ടു നിരത്തിക്കാണിക്കാം. (1) കുദാശകൾ (2) പരിശുദ്ധകുർബ്ബാനയുടെ വാഴ്ച (3) മരണസമയത്തും ശേഷവുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ (4) തിരുനാൾ കർമ്മങ്ങൾ (5) സന്യാസിമാരുടെ സഭാവസ്ത്ര സ്വീകരണവും, വ്രതവാഗ്ദാനവും (6) വൈദികരുടേയും മറ്റും ശവസംസ്കാരകർമ്മങ്ങൾ (7) വലിയ ആഴ്ചയിലെ തിരുകർമ്മങ്ങൾ (8) വർഷാരംഭ പ്രാർത്ഥന, വർഷാവസാന പ്രാർത്ഥന, ക്രിസ്തുമസ് രാത്രി (9) ദേവാലയപ്രതിഷ്ഠ (10) മരിച്ചവരുടെ ഓർമ്മ (11) മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള കർമ്മങ്ങൾ (12) കാനോന നമസ്കാരം (13) ഭക്തിഗാനങ്ങൾ. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ ഭക്തിഗാനങ്ങൾ, പലതിൽ നിന്നും തെരഞ്ഞെടുത്ത് അഖിലേന്ത്യാ റേഡിയോ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്ത ഗാനങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണ്. ഈ വിപുലമായ ഗ്രന്ഥസഞ്ചയത്തിന് ഒരു സമ്പൂർണ്ണസാദനം തയ്യാറാക്കാൻ തന്നെ ഒരു ഗ്രന്ഥം വേണ്ടി വരുമെന്നിരിക്കെ എന്റെ ഈ സൂചനകളുടെ അപര്യാപ്തത ക്ഷന്തവുമാണല്ലോ. ഈ വിവർത്തനങ്ങളും പദ്യങ്ങളും അന്യൂനങ്ങളാണെന്നു ഞാൻ വിവക്ഷിക്കുന്നതായി ധരിക്കയുമരുത്. ഓശാന ഞായറാഴ്ച കർത്താവു കഴുതക്കുഞ്ഞിൻ പുറത്തെഴുന്നള്ളി

യതും മറ്റും എനിക്കു തൃപ്തിയായിട്ടില്ല. സ്വല്പം കൂടി വളർന്ന ഒരു കഴുതയെക്കൊട്ടാൻപദ്യത്തിനു ഉള്ളിലിടമുണ്ടാക്കണം. മാതാവിന്റെ ലുത്തിനിയായിൽ "സ്വർല്ലോകത്തിൻ ദ്വാരകമേ' എന്നെഴുതിയതും പന്തിയായില്ല. പക്ഷേ ഇത്തരം പോരായ്മകൾ വിരലിലെണ്ണാൻ മാത്രമേയുള്ളൂ. താനെഴുതിയതിനു പൂർണ്ണത നൽകാൻ എത്രപേരെയെങ്കിലും കാണിക്കുന്നതിനും എത്ര തവണയെങ്കിലും തിരുത്തുന്നതിനും ഫാ. ആബേൽ ഒരിക്കലും വൈമുഖ്യം കാണിച്ചിട്ടില്ല. ഇതിലെ പദ്യഭാഗങ്ങൾ മിക്കതും അച്ചടിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹമെന്നേയും കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലിറ്റർജിക്കൽ കമ്മിറ്റിയിൽപ്പെട്ടവരുടെ സൂക്ഷ്മപരിശോധനയും പുറമേയുള്ളവരുടെ സാന്ദർഭികപരിശോധനകളും കഴിഞ്ഞുവേണം തന്റെ രചനകൾ സൂര്യപ്രകാശം കാണുവാനെന്ന് അദ്ദേഹം നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതിന്റെ കാവ്യജീവൻ ഫാ. ആബേലിന്റേതാണെങ്കിലും ഇതു സീറോ മലബാർ സഭയുടേയും കേരളകത്തോലിക്കരുടേയും ഭാഗ്യമാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. മഹാകവി വള്ളത്തോൾപോലും തന്റെ കവിതയ്ക്ക് ഓരോ പതിപ്പിലും കൂടുതൽ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തിയ സ്ഥിതിക്ക് കൂടുതൽ പരിഷ്കാരങ്ങളും പൂർണ്ണതയും ഈ പ്രാർത്ഥനാഗാനങ്ങൾക്ക് ഇനിയുമുണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. സ്വതേ രൂക്ഷാക്ഷര വിരളവും, സംഗീതാത്മകവുമാണ് ഫാ. ആബേലിന്റെ ഗാനങ്ങൾ. അവയ്ക്കു യുക്തമായ സംഗീതവിഷ്കരണം നൽകാനും, കേരള ക്രൈസ്തവർക്കു സ്വന്തമായൊരു ഗാനശൈലി വാർത്തെടുക്കാനും വേണ്ടി അദ്ദേഹമിപ്പോൾ ഒരു കലാഭവൻ രൂപീകരിച്ചു പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്കു നാം നൽകുന്ന പ്രോത്സാഹനം അനന്തര തലമുറകൾ നമ്മുടെ അൾത്താരയോടു മമതാബന്ധം പുലർത്താൻ കൂടുതൽ പ്രേരണ നൽകുന്നതാണ്.

സ്വർഗ്ഗീയ ഗാനത്തിന്റെ ഒരനുരണനം നമ്മുടെ അൾത്താരയ്ക്കു ചുറ്റും കേൾക്കുവാനിടയാക്കിയ ഫാ. ആബേലിന്റെ നിസ്തന്ദ്രപരിശ്രമങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ ഭാവിതലമുറയ്ക്കുവേണ്ടി ഞാനൊരു പുഷ്പമഞ്ജരിയർപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

(1969ൽ കുടുംബദീപം: ക്രിസ്തുമസ് പതിപ്പിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്)

An international forum for interdisciplinary discussion, and dissemination of knowledge, on Art, Literature and Music of about thirty million Christians in India

[Support Our Ongoing Projects](#)

- Marggam - Digital Library of Christianity in India.
- Aramaic Project - Reclaim Syriac to Reaffirm Identity.
 - Encyclopaedia of Syriac Chants.
 - Resources for Researchers.
 - Directory of Christian Songs.
 - Music Iconography.
 - Christian Art.

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

www.TheCMSIndia.org